

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાયિટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૨૮

વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ ડબ્લ્યુ.કે. તારાભાઈ ગાયનો

વિષય દ - ૧૨-૪

કનક-તારાનાં ગાયનો.

નં. ૨૬

(ગંગાઓ—(જંગલો ઝીંઝોટી— પંખળી ઠેકા.)

આહા સખી આસને શું ભુપ શોભેરે;

૧—કીર્તિવંત બારીરે, મુરત મનોહારીરે.

૨—છે દુઃખોના ટાળક, એ પ્રજ્ઞના પાળક,

૩—જેથી સર્વેનું મન મુખ જોવા લોભેરે.

આહા !

૪—વિદ્યા વશ જેતેરે, લક્ષ્મી પણ વશ તેતેરે,

૫—સદા તે પાશ સુખ, દુર વામે તેનાં દુઃખ;

૬—પુન્યશાળીના પ્રતાપે, ક્ષીર નીર શોભેરે.

આહા !

મારગુ— ત્રીતાળી ચાપાઠ.

અમર રહો રાજ ધિરાજ, કહું વિનતી આપને આજ;

હું આવતો રસ્તે જ્યારે, લંપટસીંહે લુટ્યો મને તારે.

વળી કીધું કે, રાજને કહેજે; તારા પુત્રી તારી છે જે,

તેને પરણીશ હું નિરધાર, માંદ રહેજે ચેતી તૈયાર.

પ્રદીપ્તિ—અરે ! પ્રધાનો ખ્યારા આ શું ! સાંભળી રહ્યા !

ક્યાં ગયા શસ્ત્રો તમારાં ? આ શું સાંભળી રહ્યા !

કૂર વેણુ આ ન અમાય પકડી પાપી લાવો આંગ;

હરણુ કરશે એ તારા મારી ? આ શું સાંભળી રહ્યા !

સેનાપતિ—રજ આપોને સાહેબ અમને, લડવા જવાદો આપા.

પ્રધાનજી—એ પાપી લંપટને પકડી, છુંદી છુંદી કરજો દાર

સેનાપતિ—વાર સાહેબ એમ કરીશું, હવે નહિ બેઠીરહીશું.

હુકમ આપતો શીર ચડવી, એ પાપી જીતવા જઈશું.
ચંદ્રસિંહ—સાચાશ છે શુરા, લડાઈમાં પુરા, તીર તમે પુરા,
ચલાવજો તાકી તે ઠાર.

ચંદ્રિકા—

કેરબો,

પૈસા પૈસાની ખુબી છેજ ન્યારીરે,
ખુબી છેજ ન્યારીરે, મોહ્યાં નર નારીરે. પૈસા
પૈસો પેખીને સદગુણી, મુકે ગનથી ધીર;
પૈસા માટે ખુન કરે છે, બાળા બેહેનનું વીર. પૈસા
પૈસા શાક મેં પાપોએ શેઠાણી ગુમાવ્યાં;
પૈસો પાસે હતો જ્યથી, તો પ્રપંચી શાવ્યા. પૈસા

રત્નસીંહ—[ડાલો જોખન મદમાતી ગુજરીયાં—એ રાગ]

તાત તાત કહો માગ સમજે તમનેરે,
શી વિચાર કરો મન દેઈ લાથ લમણે. તાત

ચંદ્રસીંહ—લંપટસીંહ લુટારાનો સરદાર પાપીરે;
પકડવા ગયું સેન્ય આવ્યું ન અધાપીરે.
નજર બગાડી તારા બેનની તે વ્યાપીરે

રત્નસીંહ—ત્યારે તો એ દુટ્ટને હું જઈ નાંખુ કાપીરે;
છોને લરકર ગયું જવું ત્યાં તથાપીરે.

કનકમંજરી—[સદા રહો પાસ ખીયુ એ રાગ.]

પ્રેમથી પહોડોને ખીયુ પ્રેમથી પોહોડો;
મુગધમય શાન્ત વાયુનો ચડ્યો ઘોડો. પ્રેમ
ધીમે ધીમે ચરણ ચાંપુ, લાવો શીર તાજ;
ચિત્ત ચિત્તા ના લહો, માયાળુ માહારાજ;

મિંદ્રા દેવી સેવી લક્ષ્મી તેહથી જોડો.

પ્રેમ૦

નેપથ્યમાં—

ગીતિ.

રમઝમ કરતી રજની, ભળતી જાયે અધારાથી પુર;
પશુ પંખી પ્રાણી સૌ, શાન્ત થયાં છે તથી સંભળાતોસુર

કનકમંજરી—(સીતાજીના મહીનાનો રાગ)

અરે હાય ! ક્યો શો કોપ પલુ ત્યાણુ થઇ;
મારા પ્રાણુપતી પ્રાણુનાથ લીધા તે કેમ લઇ;
હાય ! કીયા જન્મનાં પાપ આજે આવી ચડ્યાં;
તેને તન્નવ્યા હઇયાના હાર અરેરે આવી નડ્યા.
હાય આણું એકાએક દુઃખ આવી પડ્યું મુજપરે;
આ મહેલ મને ખાવા ધાય અંગે અગ્ની ઝરે.

સપટસીહ—શું શરમાયે પ્રાણુ જની આમ અજાણુ;
કેમ ડરે થઇ મુજણુ ? કરે કેમ હરખ હાણુ ?
આપુ ખ્યારી પ્રેમ લહાણુ, પરણું તને પ્રમાણુ,
તેણુ જરી ધીરે નચાવ, ઉમંગ ધરી પાસે આવ.
મેળવવા પ્રીત તારી, કરી મેં મહેનત ભારી.

તારા—દુર   દુર   દુર   દુર
દુઃખી તું ના કર, પાપી અહીંથી ટળ.
કરે ગમે તેવી કળ, પણ નહીં શવે છળ;
નાર તું પરાઇ માન, અગ્ની ચિત્તા સમાન.
શીયળ શું ચુકું હુ ? મરું તોય થાય શું ?
ગમે તેમ થઇ જાય, ભલે મરું શીર જાય;
પણુ ધાર્યું નહીં થાય, ખસ જા-જા-જા-ગમે.

સપરસીંહ તારા સપરસીંહ તારા
 અરે પ્રેમી નાર, કર કંઈ વિચરિ, પ્રાતું પ્યાલો પ્યારયુપ રહેને સુખ;
 સુખન કે તું ઝટ, દુર રહેતું સઠ, શાને કરે હઠ, યુપ રહેને યુપ;
 કરે સુજ અપમાન, કેમ કરે હેરાન? માન કાંઈ માન, યુપ રહેને યુપ;
 લે ઉતાર તોરે, જાણ્યું જાણ્યું જોર, નથી હું કઠોર, યુપ રહેને યુપ
 રતનસીંહ—ચલ જા, દુર થા, પાપી ઝટ નાશી જા;

નજરે જોઈ હું, દુખ આવું શું ?
 જોઈ લેજો તું, હાથ હવે તું—ચલ જા.
 દુર તું થઈ ગમાર, પીડે આમ નીરાધાર,
 હવે તને છોડું શું ?
 જા દુર થા દુર પાપી તું, (૨) ચલ જા.

(ક્ષત્રી કલકંતો રાગ.)

જાણ્યો પ્રપંચ પાપી તારો પૂર-છોડું ન કરી છાલ તારોરે;
 હવે ભરાઈ આવ્યું છે મોર ઊર, ઉતારું અભીમાન તારોરે.
 મારી બહેનને બહુ દે છે દુખ, છોડું
 તાત માર્યો નીંદ્રાવશ બાળ સુખ. ઉતારું
 હવે નીશ્ચે આવ્યો પાપી તારો કાળ- છોડું
 ખોળા ખોળા આજે ખેંચી તાણું ખાલ- ઉતારું

રાગ—ભરથરીના.

કનકમંજરી—અરેરે પ્રભુ હવે શું થશે ! પડ્યું દુખ અપારજી;
 આ પાપીને કળજે પડ્યાં, બને કાળ આ વારજી;
 દૈવ ગતિ આ શી થઈ ?
 તારા—સમજું બહાલાં મારું માતજી, રેદન કરે શું આમજી,
 દુશ્મન દુઃખ દે છે આતી, મન તોથી સુંઝામજી;

ધીરજ ધરો મારી માતજ. રતનસીંહ—માતને બહેનતું દુઃખ આપ્યું, સુખથી ન. ખમાયજ, પ્રભુ આવી બચાવજો, ધરજી આપની સહાયજ;

ધીરજ ધરો મારી માતજ. કનકમંજરી—પીતા તારા પરલોકમાં, પડ્યા પ્રધાને કેદજ,

કોણ રક્ષણ કરે આ સમે, કષ્ટને અંતર ખેદજ; કેવ ગતી આ શી થઈ ? તારા—સુખનો સુરજ આચરજો, આવી દુખની શાતજ;

તણાયાં તેની બિંધમાં, નહીં બચવાની વાતજ; ધીરજ ધરો મારી માતજ.

રતનસીંહ—હાય ! પડ્યો હું કેદમાં નથી અવર પ્રિયજ, નેતું પડે માત બહેનતું, દુઃખ દેથી થાય આજજ;

ધીરજ ધરો તમે માતજ. કનકમંજરી—વેરી વિધાત્રી શું થઈ, આવા માંડ્યા કાં દોષજ,

તારા—ટાળી કાંઈ ટળે નહીં, તેમાંની એક રેખજ; રતનસીંહ—ધીરજ ધરો બહાલી માતજ.

કનકમંજરી—(સદા રહેા પાસ પીયુ—એ રાગને) ધરને દયા તું બાઈ ધરને દયા;

માર મહીં બનતે ભાઈ ધરને દયા; આપીએ પોશાકાચરે આ હિન્નને હાર, વિચાર તારા મનમાં, માત બહાર;

રેશું નહીં આહીં આજે બધું બનવલાં કેવળ ધરને રતનસીંહ—દુઃખ હારી, કરે સહાય મારજ મારી;

મુજને બાળક ધારી, લ્યોને આપ ઉગારી;
 મુખકરી છે ભારી, સંકટ મહોરી; ગીતકો
 લા-શું-દે-વા પ્રેમ કરીને હર્ષ ભરીને ધમકરીને.
 આશ ધરીને પ્યારી કરો રહાય અરજ મારી.

નમું નીરંજન પાય પડીને;
 દયા હીન લાલ્લી શુર, પીડે અમનો માપી ફર;
 બચાવ જગદાધાર આ વાર ચડીને. નમું
 કપડે માર્યા માર્યા તપત, બહેન ઉપર કરે કિતપાત,
 કેદ કરી બહાલી માત, મારી પશુ કરે ધાત;
 હાય ! થાય આ શી વાત
 કૃપા કરી અંજલિ ધારી કયો કષ્ટ કરીને. વસું

કનકમંજરી—રતનસીંહ—માઠ

પડ્યાં ફસાઇ હાય આવા ફર કાળથી;
 આ હૃદય શાડી નયે આવા ફર કાળથી. પડ્યાં
 તાત મારી, બહેન પ્યારી, કરી એને કેદ;
 વળી મારે છે અહીં મને; તેનો થાયે એદ. મિડ્યાં
 પાપીને બધું દિલ હમ નમ્રી આપણી;
 આવું પ્યારો પોશાક મારો બેઠ બાવથી. પડ્યાં

રતનસીંહ—આવું જલદી ધીરજધારી, રહેા માતા અહીં મારી (૨)
 વાધ છલંગ તાકી રહ્યો, કરી આંખો લાલ,
 માફ તેને સાં જઇ, આવું આજે હાલ;
 થવા બેઠીછે ખુવાંરી, માટે પ્રભુનું ધ્યાન ધારી. આવું

કનકમંજરી—રે હાય ! હાય ! હું મને મૂકી અહીં નથી

અધોર વનમાંય હાય ઈ શી ગતી થશે ?

વાધ સાથ બાથ બેઠા શીદ તું બરે ?

મુકને મનત પ્રાણુ, દુઃખ બહુ થશે ?

રત્નસીંહ—હવે પ્રભુ થયો લાચાર.

બળતું અંતર દાણુ શું થાય દુઃખ અપાર હાય-હાય-હાય. હવે.

તાત મારા સ્વર્ગે ગયા, બહેની પડીછે કેદ;

દુઃખતે દરીયે હુણુ હું પ્રભુ શો છે તેનો બેદ.

ગમ તેની પડતી નથી રે વિશ્વાધાર હાય-હાય-હાય. હવે.

કનકમંજરી— મારવાડી લાવણી.

ઇશ આવું દુઃખ ક્યાં સૂધી દેશે, ક્યારે આપ શરણુ લેશે;

બહાલો પુત્ર પડ્યો વિખુટો, નથી તેનો કંઈ સંદેશો. ઇશ.

એકલી અહીં અમુંઝાઉ, ગુન્હો એવો કર્યો મેં શો. ઇશ.

લપટસીંહ—હવે આપ રેઠાણુ, ચાલો ચારો, હવે આપ રેઠાણુ;

વિમળાપુરીસે આતે કનકસિંહ, બહોત કરેગા હેરાન. ચલો.

બડ બહાદુર બંકા વો હવે, પકડકર લેગા જાન, ચલો.

મનખુત બંધસે તારાકું કસી, લાનાં કરેગીં તોફાન; ચલો.

પ્રથમ અંક સમાપ્ત.

અંક ૨ જો.

કનકસીંહ—

સોરઠો

વિમળા પુરીમાં વસંતારે, કનકસીંહ કીર્તી ગુણવંતા. ટેક.

વિરસીંહના વંશે પ્રગટ્યા, સીંહ સંગે મચંતારે. કનક

સસરા તમારાનું ખુન કર્યુંછે, લપટ વન વસંતારે. કનક

તારા તમારી કેદ પડ્યો છે, આવળો વેગે ધસતાર. કનકકં
કનકસીંહ— (ક્ષત્રી કુલકનો રાગ.)

અરે હવે કેમ વિલગ થાય કનક કેમ બેસી રહેશે. કનકકં
ત્રાંચી પત્રીકા ચીંતા અતી થાય. કનકકં
નીચ લંપટ લુટારાની ભાત. કનકકં
તેને કર્યો અરે શો ઉતપાત. કનકકં
પુરો કરી એ પાપીને લાવું નાર, કનકકં
ત્યારે અન્ન અહીંતુજ જમનાર. કનકકં
જો યોદ્ધા હોય શુરે મેલમેસ્ત. કનકકં
સોંપો પ્યારા પીતા મારે હસ્ત. કનકકં

દાસીઓ— અરવો દાદરો.

બોલો જોધબા, બોલો જોધબા,
થાક્યારે તોળા, થાક્યારે તોળા; બોલો.
સમગ્ર છો ગણાં વિશેષ નિતીમાન,
હસવું તમારે મન જાય અમ જન; બોલો.
આ જ સુજયું બેન તમને આશું તોફાન
હાર્યા હાર્યા હાર્યા અમે છંડ્યાં સુખાણુ. બોલો.

જોધબા— ઇંગરેજ.

પાપી કેદ કરી લઇ જાયે મને,
થરથર કંપુ આંવા વિકટ વને;
પગે પડી તારા કંઈ કિંમતી.

લપટસીંહ—ચુપ ! અક બકારો છોડ.

જોધબા—દયા તું દિલે દુષ્ટ લાવ જરી.

સપટસાંહ—જઠ માથુ નહીં ફાટીને પડે.

જોખા—જોડેલે પોંચીસ થશે કળા હિત, જોખા પડે.

માતા પીતલ મેળવ્યાને કંરશે ખોળાં-ખોળ.

રતનસીંહ—(દરશન લીતા અખીયા તરસે રહી એ રાગ.)

હાય ? હાય મારી ક્યાં ગઈ,

મા ક્યાં ગઈ, નથી તેતો અહીં;

હાય૦

વાધની પુઠે ગયો મારવા,

એટલામાં શું ગેળ થઇ.

હાય૦

ધીરદેનારી, પ્રાણુથી બહાલી

રહીશ હવે હું ક્યારે જઇ.

હાય૦

કનકમંજરી—

આશવારી,

પુત્ર માહારા ક્યાં સશેરે તું પ્રાણુથી પ્યારા,

વન મહી તારૂં થશેરે શું પ્રાણુથી પ્યારા.

પુત્ર.

લાડવાયા લાલ મારા, ખોળું તેને વન.

નથી પડતું નજરે કાઠ, જતું પ્રાણુ જન.

રતનસીંહ—

ચાલો માતૃ ઇશ્વરે મેળવ્યાં, મહેર કરીને અપાર;

લઇયે વિશ્રાંતી વડતળે, પોલો છે જે ઘટાદાર.

અંક બીજો સમાપ્ત.

અંક ૩ બોલ

લપટસીંહ—(ગીરધારીરે વાત કહું તે વીચારે.) એ રામજી

રંગીલીરે, હવે શોક તણ દે. પ્રાણુ પતી ઝઢ મુખે કે,

હસી વસીરે, સુખે મુજ સંગેરે, જે જોઈએ માગીલે.

હુલ—આ તન મન ધન છે તારે! વાવરતા નથી વઢનાડે
માટે માની કહું મારે ખુશીથી રે, પ્યારી એક ચુંગીદે. પ્રાણુપતી
તારા—આધો જનરે, વળગ નહી પાપી તું નથી શરમ તને આવતીશું
અખજાનેરે, ફાકટ દુખી કરે શું? ફટ તારી જતને છે શું.

હુલ—નથી લાજ જેના મનમારે, તે વગોવાયે જનમારે,
પકી ધુળ તેના તનમારે, ધિક બોલે છે આ તે શું નથી.

લપટસીંહ—એસ જાણ્યું રે ગહાંપણુ સર્વે તાર માનતી નથી કહું મારું
ત્યારે જેજેરે થાય હવે તે તારું તારું જોર તોર ઉતારું;

હુલ—હવે ઝાડે ટાંગી તનેરે, મરાંવું સીપાછ કનેરે,
ત્યારે થશે વશ મનેરે, તે પેહેલાંરે મુરખી તું માનીદે. પ્રાણુ.

તારા—હજી પાપીરે, વઢજે વેણુ વીચારી; નહિતો ખુવારી તારી
થશે નકીરે, અંતે અતી દુઃખકારી, ત્યારે આવશે સમજ સાસી.

હુલ—તું કહેછે કોને પ્યારી રે, કાપી નાંખીશ જીભજ તારીરે,
નથી જોઈ આ કટારી રે, માટે સમરીલે પ્રભુને પાપી તું નથી.

લપટસીંહ—(જોધખાને)

કેમ તારીરે, મરજી શીછે કંને, જેમ કેદ કરી નેં એને;

તેમ ખાંધીરે, મારીશ સાથે એને, નહી છોડું કદી એકને,

હુલ—તુંતો દીસે છે ગહીરે, એને તો કરી મુરખાધરે;
ત્યારે કેવી કેદી થાધરે, માટે સમજી તું મુજને પતી કેને. નહીં.

જોધબા—લે સુખેરે, જીવ અમારો પાપી, નથી બીતાં અએ તથાપી;
શીર ગયેરે; સત્ય ન જાય કદાપી, રહેશે કીરતી તેવી પાપી.

કુલ—પતીવ્રત ધર્મ અમારોરે, નથી કદી વ્યર્થ થનારોરે
થશે બેલી પ્રભુ અમારોરે, પણ તું તોરે, લેને જીવ આ પાપી નથી
લ'પટસીંહ— કેરબો.

માનો માનો મુરખીઓ હજી કંઈ માનોરે,
કંઈ માનોરે હજી કંઈ માનોરે, માનો,
સમજી થઈને હઠ કરીને શીદ ખુઓછો પ્રાણ,
પ્રીય પતી કહોને મુજને.....

તારાને જોધબા—.....લે લે—અમારા જાન.

સ્વર્ગ થકી વિમાન આવ્યુ છે, જો લેવાને પેલું;

ઝઠ ઝટકો માર તું પાપી.....

લ'પટસીંહ—.....શું બોલો છો ગેલું; માનો

બંને—પાપી પ્રાણી તું શું દેખે, ક્યાં છે તારું જાન,

જલદી જલદી માર અમોને.....

લ'પટસીંહ—.....સમરી લ્યો ભગવાન માનો.

તારા—ને—જોધબા—ઈશ્વર સ્તુતિ.

સ્હાસ આઓ, વેગે ધાઓ, પ્રભુ મારો, બચાવો જાન,

આ કુર પાપી, નાંખે કાપી, જાણે એકું ન સંતાન,

ધરમિને ઘેર પ્રહ્લ આતે છે, એ કહેવા સાચી કમળા, રે;

અમારું પણ એમ થયું છે, નથી હાલ કોઈ વગરમાં;

એકા આપજો માગીએ અમે કષ્ટ કાળજો, પ્રભુજી તમે;

અકળ આપછો, દિવ્ય આપ છો, દયા અંતર લાવો,
પ્રભુ અમારી કાંધ કાંન. રહાયે.

કનકસિંહ--

ગીતિ.

કરુણામય સ્વર આ શો ! નકકી અહીંયાં ખુન કોઈનું થાય;
અનળ ગળળ આ તે શું ? ખરે જોધખા ફેરો સ્વર સંભળાય !
હાય હાય જ્યાં સુધી, હું આવું ત્યાં સુધી ધ્રુવ બચાવ;
શુરા હે સાંમતો, પુંડે મારી આવે ફરી જન્માવ;
સખુર સખુર ઓ પાપી સખુર, મુજ દેખતાં તું કને છો શું ફર;
હવે જોધ લે દુષ્ટ તારી મળ, આપું ધોર કલ્પની તમે હું સળ.

લપટસીંહ

(ક્ષત્રી કલંકનો રાગ)

અહ્યા આ શું બતાવે તોર,	માંખીની પેડે મસળા નાંખુર.
જોયું જોયું રાખ્ય તાંડે જોર	માંખીની પેડે મસળા નાંખુર,
બહુ બડાઇમાં નહીં બાંધે સાર	માંખીની
એક પળમાં પોહોચાડું જમ દાર	માંખીની.
તારી તરવારે તુરીયાં કાપ	માંખીની
આતો સમજજો ખરો ઝેરી સાપ.	માંખીની.
પાપી પાપી કરી કરે આગમન,	માંખીની.
છોડ છોડને તારો ગુમાન.	માંખીની.
હોય હીમ્મતતો મારી સામો આવ્ય,	માંખીની.
નહીં તો ગેર જાણી ચપ્પા આવ્યા.	માંખીની.

કનકસિંહ--મીથ્યા અલીમાની મારી તને ઠેર કનક કેમ જોશી રહેરે
આવો જોધ તારો કાળો ફેર. કનક કેમ જોશી રહેને,

આ અબળાઓ બચાવી આ વાર,

તેને માટે આ પ્રાણ તૈયાર;	કનક૦
ક્ષત્રી બાળાઓનું થવું જોઈ પુનઃ	કનક૦
પ્રાણ આપવામાં ધણું પુન્ય.	કનક૦
કદી છાડું નહીં પાપી તારો છાલ,	કનક૦
હવે નજીક આવ્યો છે કાળ.	કનક૦
હે વિશ્વાધાર વંદુ પડી પાય;	કનક૦
આવા સમયે કરજો મારી રહાય.	કનક૦

કનકસિંહ—મને બચાવ્યો આ વાર, અગણીત કરી ઉપકાર;
તેનો વાળુ શો આભાર, હે રાજ, આ તાજ;
પેહેરાવું આણી બહાલ તમોને લાલ.
હર્ષ ધરી અપાર; મને०

રત્નસિંહ—શરમાવો છો આમ શું? હે રાણા શુરવીર;
નીહાળી આ નેત્રથી વહે હર્ષનાં નીર;
નીર આવે મન ધીર હું છું તાબેદાર,

સર્વે [પ્રભુ મહેર કરો અમ ઉપર. એ રાહ.]

ધન્ય દીન આજે થયો છે જય !
પતીવ્રત તણો જય ! જય જય !
કનકસિંહ અને તારા આનંદમય,
પ્રભુ પ્રતાપે સર્વે પામ્યાં પ્રીતય. ધન્ય.
દુટ દંડા અને થવાં નીરભય;
આનંદે આજ મળ્યાં જય ! જય ! જય ! ધન્ય.

વીરસિંહ—પ્યારા પુત્ર તુજને નીરખુ પ્રીતથી,

આવીયો વીજ્ય કરીને કુળ શીતથી;
 રાજ તાજ પહેરાવું હું હિમંગથી,
 કરજે સુકાજ સદા શુભ સંગથી;
 રણ મહીં રમજો થઈને વીરમય
 નામ મારું રાખજો નીપુણ જય મય.

વારાંગનાઓ—વાહ ! વાહ ! કનકસીંહ માહારાજરે

પીતા તણીરે પાટે બીરાજ્યારે. વાહ !

પીતા શત્રુઓને સંહારીરે, સ્વકુળની શેભા વધારીરે,

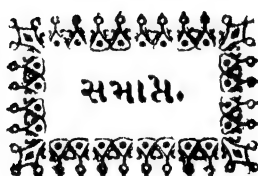
લાવ્યા બચાવી લાખેણી નારીરે, વાહ !

રૂડી કાન્ટી અતીશય છાજેરે દેખી મોહરાય પળુ લાજેરે

જેની નોખત દીરતાનો ગાજેરે, વાહ !

નર નારીએ નેહે વધાવ્યારે, રમ રમગી મચાવ્યારે;

જય ! વિજય ! ઘોષ લગાવ્યા રે. વાહ !

રામ ગીતા.

આ નામનો મુળ સહિત ગુજરાતી ટીકા સહિતનો ગ્રંથ અમારા તરફથી બંધાર પડેલો છે. તેમાં મહાત્મા રામચંદ્રજીએ લક્ષ્મણજીને ઉપદેશ કરેલો તેનું વ્રતાત આપેલું છે.

પાંડવ ગીતા.

આ ગ્રંથમાં પાંડવોએ શ્રીકૃષ્ણ પરમાત્માની સ્તુતી કરી છે. મુળ સહિત ગુજરાતી ભાષાંતર.

રમણ અને તારા.

૩. ૧—૮—૦

૩૫૧૦૦ દોઢ.

આ નામની એક સંસારો નવલ કથા જેની અંદર નેકી, શુદ્ધપ્રેમનો આખેલુમ ચિતાર આપવા આવી લેલ અને સ્વાર્થ છુદ્ધિથી આવી પડતી આશ્તોનું વર્ણન આપવામાં આવ્યું છે. તેમજ ભાવિ પ્રમાણે ચડતી પડતી આવે છે. વીગેરે બાબતનું વર્ણન કરી ગૃહસ્થને ઉપયોગી ગ્રંથ બનાવવામાં આવેલો છે. આ એક ઉત્તમ પ્રકારનું નોવેલ છે.

કમલગૌરી અને પ્રલહાદ.

૩. ૦—૧૨—૦

બાર આના.

આ નામની એક રસીલી વાર્તાની ચોપડી છે, જેમાં માયાગો

તરફથી યોગ્ય પતિ પત્નિનું જોડું શોધી કહાડી પરણાવવાનો રીવાજ નથી તેથી થતાં હોય તે વિવેચન એવું છે.

જસુરામકૃત રાજનીતિ.

કે જે દેવનાગરી ભાષામાં પદ્ય બંધ હોવાથી તેનું ગુજરાતી ભાષાંતર જેમાં રાજનીતિનું ઘણુંજ સરસ બયાન કરવામાં આવ્યું છે સુપરરોયલ સોળ પેશ પૃષ્ઠ ૧૧૨ છતાં કિંમત રૂ. ૦—૬—૦

શ્રીભગવદ્ગીતા પંચરત્ન.

શ્રીમદ્ ભગવદ્ગીતા કે જે વેદાંતના ગ્રંથો પૈકી સર્વોત્તમ ગ્રંથ છે “ ગીતા સમાન્ જ્ઞાન નથી ” એમ જે કહેવત છે એમાં જરા પણ ખોટું નથી. આ પુસ્તકનું ભાષાન્તર શુધ્ધ-સરળ ગુજરાતી ભાષામાં એક અનુભવી લેખકના હાથથી લખાવી તૈયાર કરાવેલ છે. મહાભારત જે ઇતિહાસોનો સાગર છે તે પૈકી ગીતા, વિષ્ણુ સહસ્ર નામ, અનુસ્મૃતિ, ગજેન્દ્ર મોક્ષ અને ભીષ્મ સ્તવરાજ. એ પાંચે રત્નોનું ભાષાન્તર તૈયાર કરાવી છપાઇ ગયેલ છે. માટે દરેક વૈશ્વવી સંપ્રદાયના લોકો તથા વેદાંત જેવા સર્વોત્તમ વિષયનો સંવાદ લેનારા છાત્રાસુઓને આ પુસ્તક ખરીદવા અમારી ખાસ ભલામણ છે. આજ પર્યંત જે જે ગુજરાતી ટીકાઓ ગીતાની થયેલી છે. તે કરતાં ચક્રકૃતી દર્શાવામાં આવી છે. એટલું અમે ખાતરીથી કહીએ છીએ કે જે બાજત આમાં છે તેવી બીજામાં નથી. માટે આત્મી અમુલ્ય તકનો લાભ લેવા ચુકવું નહીં, સુરેષુ કિંબલુના. કિ. રૂ. ૧-૦-૦ ટ. ખ. ૦-૩-૦

ખીરબલ અને બાદશાહ. ની અપૂર્વ ગમ્મત સાથે જ્ઞાન આપનારી ૦ ભાગ ૧-૧૨ સુધા.

પ્રત્યેક ભાગની કિ.-૧ આનો. ૮૦ ખ૦ અર્ધો ૨
સુબોધનો સાગર. ચતુરાઈની ચોરસ, હાસ્યરસનો હે
તની ગુલાબદની, વામ્ય વિનોદનું વિલાસસ્થાન, વાચન કા
રવાનું વાચન ગૃહ અને શિક્ષા સંપાદન કરાવનાર શિક્ષક
ઓનો ભંડાર કે જેમાની દરેક વાર્તા શોખીલાઓને આ
નેનો રસિકતા, પ્રેમીજનોને પ્રેમાનંદ, ઉદારજનોને આહલા
જનોને શાંતિ અને ગમાર લોકોને વખતો વખત ગમ્મત સાથે
જ્ઞાન આપનાર છે. જેનું અલંકારિક સહેલી અને સરલ બાવામાં રસિક
લેખકના હાથથી લખાન કરાવી વિશેષ લોભ ન રાખતાં માત્ર વાચન
શોખ વધવાના અને દરેક વર્ગના મનુષ્યો સહેલાઈથી ખરીદી શકે તેવા
હેતુથી તે વાર્તાઓના ન્હાના ન્હાના ભાગ પાડી બહુજ ટુંકી કીંમત
રાખેલ છે માટે જોલા જોલા ખરીદો, વાંચો, વિચારો અને આનંદરમ
લઈ પુનઃ ખરીદવા તમારા મિત્રોને આગ્રહ સહિત બલામણુ કરો.

જગદેવપરમાર (વિરમતી.)

કિન્મત ૬૨ આનો. ૮૦ ખ૦ ૧૫૫ આનો.

આ ગ્રંથમાં યશસ્વિ ક્ષત્રિ પુત્ર જગદેવ તથા તેની પત્નિ
રમતીનું વિચેયન આપવામાં આવ્યું છે. સુરવીર જગદેવનું પરા
અને તેની નીતિનો આખેડુખ ચિતાર છે. તેમજ વીરમતી જેવી ર
સ્ત્રીને અતિ દુઃખ પડેલું છતાં તેણે પોતાનો ધર્મ છોડ્યો નહી.
આખ્યાન અતિ અસરકારક રીતે દર્શાવેલું છે.

મહાદેવ રામચંદ્ર જગુષ્ટે બુકસેલર.

ત્રણ દરવાજા—અમદાવાદ.

